

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. T.**, bývajúcej v P., **2/ Ing. L. T.**, bývajúceho v Č., **3/ A. T.**, bývajúcej v Č., zastúpených JUDr. V. M., advokátom v P., proti žalovaným **1/ JUDr. R. B.**, bývajúcemu v P., **2/ JUDr. J. B.**, bývajúcej v P., **3/ Ing. V. H.**, Exekútorský úrad K., **4/ Ing. V. D.**, bývajúcemu v S., **o náhradu škody s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 3 C 651/2001, o dovolaní žalobcov 1/ až 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. marca 2007 sp.zn. 7 Co 75/04, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcov 1/ až 3/ **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov rozsudkom z 9. januára 2004 č.k. 3 C 651/01-97 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovaným 1/ až 4/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni 1/ nemajetkovú ujmu 50 000,-- Sk, žalobcovi 2/ náklady na sťahovanie 50 000,-- Sk a náklady na rekonštrukciu prenajatej budovy 350 000,-- Sk a žalobkyni 3/ za stratu zamestnania 100 000,-- Sk. V časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy 100 000,-- Sk žalobcovi 2/ konanie v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zastavil. Žalobcom 1/ až 3/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovaným 1/ až 4/ trov konania vo výške 100 426,-- Sk na účet ich právnej zástupkyne (JUDr. M. S.) do troch dní. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že je bezdôvodná, pretože konaním žalovaných žalobcom nevznikla žiadna škoda. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcov 1/ až 3/ proti výroku o trovách konania uznesením z 29. marca 2007 sp.zn. 7 Co 75/04 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovia 1/ až 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným trovy konania 93 882,-- Sk k rukám ich právnej zástupkyne do troch dní. Žalobcom 1/ až 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným trovy odvolacieho konania 1 710,-- Sk k rukám ich právnej zástupkyne (JUDr. M. S.) do troch dní. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania nie je možné použiť ustanovenie § 150 O.s.p., ako sa toho domáhali žalobcovia. Ak bola podaná nedôvodná žaloba a žalovaní sa museli brániť v súdnom konaní proti nároku uplatnenému v žalobe, nie je možné ťaživú sociálnu situáciu žalobcov, ak sa do nej dostali vlastným zavinením, zohľadňovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednoznačne žalobcovia v súdnom konaní neboli úspešní, preto sú povinní podľa § 142 ods. 1 O.s.p. znášať neúspech v konaní s povinnosťou nahradiť trovy konania úspešným žalovaným. Rozdiel vo výške náhrady trov konania priznanej súdom prvého stupňa a odvolacím súdom je ovplyvnený nesprávnym vyúčtovaním trov prvostupňového konania právnu zástupkyňou žalovaných. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu účastníkov v konaní.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/ až 3/ a žiadali ho spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili tým, že aj keď podaným odvolaním napadli rozsudok súdu prvého stupňa iba v časti výroku o trovách konania a proti výroku o zamietnutí ich žaloby sa neodvolali, dôrazným poukázaním na dôvody, ktoré by mohli a mali byť dôvodom pre podanie odvolania vo veci samej, tieto žiadali zohľadniť ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo spravodlivé a zákonné rozhodnúť o trovách konania v súlade s ustanovením § 150 O.s.p. Zdôraznili fakt, že nimi navrhnutým dôkazom nebola súdom prvého stupňa a následne ani odvolacím súdom venovaná pozornosť, teda, že sa nimi súdy nižšieho stupňa nezaoberali. Okrem toho poukázali na skutočnosti, ktoré vnímajú ako procesné vady konania pred súdom prvého stupňa, ktorými sa odvolací súd nezaoberal (nevysporiadanie sa s otázkou, o aké procesné spoločenstvo účastníkov na strane žalobcov išlo, spornosť zastúpenia žalobcov 2/, 3/ žalobkyňou 1/, spornosť otázky, kedy a či vôbec boli žalobcovia poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nepreskúmateľnosť prvostupňového rozsudku pre nedostatok dôvodov), a v dôsledku ktorých im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.), pričom konanie pred súdom prvého stupňa bolo v rozpore so zásadou

rovného postavenia účastníkov konania. Poukázali tiež na ďalšie vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako aj na nesprávne právne posúdenie veci.

Žalovaní sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolaním napadnuté uznesenie vykazuje znaky rozhodnutia podľa ustanovenia § 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p., súčasne však ide o rozhodnutie o trovách konania, dovolanie proti

ktorému ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne vylučuje. Prípustnosť dovolania proti tomuto uzneseniu z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku, či postupom odvolacieho súdu nebola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm.f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Môže ísť napríklad o právo predniesť (doplniť) návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci a pod. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalobcov nerešpektovali niektoré z týchto práva. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalobcov, o ktoré opierajú prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. treba uviesť, že nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postup, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Pokiaľ žalobcovia zastávajú názor, že im (nimi popísaným spôsobom) bola odňatá možnosť konať pred súdom ešte v prvostupňovom konaní, mali možnosť následne po doručení prvostupňového rozsudku uplatniť svoj vplyv na výsledok konania tým, že mohli proti tomuto rozsudku podať odvolanie. V danom prípade žalobcovia skutočne aj rozsudok súdu prvého stupňa napadli odvolaním, avšak len vo výroku o trovách konania, na čo v odvolaní opakovane poukázali, pričom v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Pokiaľ teda odvolací súd v rozsahu podaného odvolania vec prejednal a rozhodol o zmene prvostupňového

rozhodnutia v časti napadnutého výroku o trovách konania, svojím postupom neodňal žalobcom možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p.

V súvislosti s ďalšími výhradami dovolateľov, a síce, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotné nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je totiž v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľmi namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. apríla 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová